

**Brev från Selma Lagerlöf
till Valborg Ölander:
1915-1920 : Ep. L 45 - 71**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

årbacka unne (21. 4. 1918)

Kära älskade vän.

Jag sitter vid min gamla skrivmaskin, som nog är ganska sliten, men som går lättare än den gamla, just för den skull. Jag har fått nytt ^{lång} mattband - pp å den, men jag undrar just om det inte är något galet med den. Tangenterna hänga upp sig. Det var väl, att jag fick den riktiga med mig. Allting är dåligt och konstigt även färgbanden - å skrivmaskinerna, hur smutsig jag har blivit om fingrarna av detta det låter sig inte beskrivas. Mellan rtid fortsätter jag väl så långt det går.

Tack min älskade vän för denna vinter, som du har gjort så ljus och behaglig och så hentrevlig för mig. Jag tror, att vi två enstöringar har haft en och samma känsla av något hentrevligt, som vi kanske inte ha haft på rätt olänge. Allt vad som varit dig möjligt har du då gjort för att lätta livets börda för mig, och jag hoppas, att jag inte har varit alltför elak. Jag har väl pinat dig med Finland, men det är ju också så svårt att mina bästa vänner du och fru Elkan skola ha så omöjliga åsikter.

Detta sista, som jag har -plågat dig med, nämligen att jag inte ville komma tillbaka till Falun mera, skall du inte lägga så särdeles på hjärtat. Hur som helst så vill jag inte ställa det så, att vi skola få det sämre än vi nu ha, jag menar så att vi skola få vara mindre tillsammans än nu, det förstår du väl. Jag har aldrig behört dig så väl som nu, men jag har ju också annat att ta hänsyn till, och det är säkert att jag måste på något sätt läsa av ännu mera av det, som stör och upptar mina tankar. Jag tänkte, att det skulle bli mera arbetstid över för mig om jag stannade hela året i ett och samma hem utan dessa flyttningar. Jag tredde också, att jag på detta sätt skulle kunna få mer savbrutet leva mig in i en bok, slippa att rycka mig ur stämningen. Du är den enda människa, som inte stör mig därför att du vill se mig arbeta. A

andra vilja nog också, att jag skall arbeta, men inte så att det sker med uppoffring av deras egen trevnad. Men jag medger ä att jag är en förfärlig människa att leva med. Som du ser tar jag inga hänsyn när jag vill skriva såsom jag nu vill det. Jag skulle vara i stånd att göra mig av med själva Märbacka, om jag finner, att det blir mig för omöjligt att författa här. Jag har nu fått för mig, att det inte kommer att gå för mig att skriva i Falun, jag har det för bra, eller vad det kan bäre av. Jag kunde skriva där förr, när jag var fattig och hade det obekvämt, nu har jag det visst för bra. Jag har aldrig tyckt så mycket om mitt hem där som nu, jag njuter av varje liten fläck där, men jag kan inte komma till att författa där, så som jag vill. Därför sitter jag nu här i ett hus utan RWC, utan elektriskt och utan värmeledning och skall försöka att se vad det kan hjälpa. Men ser du, ingenting är ju bestämt, får jag bara skrivit en bra bok, så att jag blir av med denna känsla av maktlöshet, som nu pinar mig, så kan jag se sakerna på ett helt olika sätt. Du skall ingenting ändra för dig eller hur, förr än jag blir riktigt klar och inte heller var/ledsen. Konstnärshustruna får ju ha det litet så där osäkert som du vet. Karin Larson skulle nog kunna tala om en del saker för dig i den här stilen. Men ändå vill hon nog inte vara gift med en vanlig man och inteheller i vilje du ha en vän, som inte hade den där förrargliga lignistan inem sig.

Vi hade det synnerligen lugnt på resan. Eröken var trött, och stillsam utan alla vidlyftigheter. Måga reskamrater alla hade vi, utan bara vilade och läste tidningar, som också vere ganska litet upprörande. I Kil behövde vi inte vänta längre än vanligt och någon middagsätning hadde vi inte med, men det gick mycket bra ändå. Snö fanns det - å marken överallt i masser, så att vi eller rätte jag b ara fruktade för att Erik skulle rta med hjulden, som nog skulle ställa sig halsbrytande. Till all lycka hade han verkligebXXXXXX släde och båda vagnshästarna. Det gick, om inte så flygande fero, så deck utan fara. När vi komme hem så vere Hagets här och Maria hade fetogen på alla lamper och en fin supe. Vi språkade em xär ljusledninggar och em Chölers mest. Det har visst varit sternigt på alla sätt. Men jag tycker, att detta är bättre än den föregående heta vänskapen. I dag har jag gått omkring till alla gummer på visit, de hade det så utnäkt fint,

[21.4.1918]

ordentligt, hade sterstädat allihop för att kunna ta emet. Här ser ingen svulten ut, Det får jag säga, men ett stort bekymmer råder därför att det inte finns några grisar annat än för en hundra kronor styck. Vi får försöka att importera från billigare håll. I magasinet var jag också och där fanns det en massa säd, men det går väl nu åt till utsäde. Vi skulle dock gett ha kunnat sälja havre för en tiotusen kronor om inte maximipriset varit. I marknaden kostar havre en och femti. Maximipris för utsäde är visat trettifyra öre. Är det inte harmigt. Jo jag skulle också tala om att Hedkvist häskickat mig sjuhundra kronor, det kom som från himlen och var av alla skäl braangenämt. En stor kalv föddes samma kväll som vi komme hem

Så långt kom jag i går nu är det mångdag och snön har töat bort och det är ett härligt väder. Jag hoppas att du kommer hit snart. Det är alldeles oemotståndligt vänligt och värljust och ljunt i luften. Man kan gå ute hur länge som helst. Jag tror att jag kom hit just i rätta stunden. Men till födelsedagen i Sunne har jag inte vågat mig. Jag fick nog av väglaget i lördags för en tid.

Ellen har en främmande fru här en fru Westin, som har en pojke, hon ser mycket enkel och obetydlig ut, men snäll och litet tillgjerd.

Nu kommer maja Råd och vill hälsa på, så nu får jag väl sluta detta långa brev. Var bara inte ledsen och kom snart efter, du ångrar det aldrig.

Tänk att din bok är färdig, det gläder jag mig åt, när jag tänker på det. Kanske jag också en gång får en bok i ordning.

Fröken hälsar
Din ständigt
Selma

